(గత సంచిక తరువాయి)

16

జానకి, శారద కూర్చుని చిక్కుడు కాయల వలుస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇప్పుడు జానని ఇదివరకులా పరధ్యానంగా ఉండడం లేదు. పనులన్నీ చురుగ్గా చేసుకుంటోంది. పిల్లలిద్దరూ కాలేజి నుంచి రాగానే ఆరోజు ఏం జరిగింది? కాలేజ్ లో ఏం చెప్పారు? మొదలైన విషయాలన్నీ ఆసక్తిగా అడిగి తెలుసుకుంటోంది. భాస్కర్ తో కూడా మునుపటిలా సరదాగా మాట్లాడుతోంది. లీలమ్మ, ఆదినారాయణ దంపతులు కూతురు మామూలు మనుషుల్లో పడడం చూసి తృప్తిగా, ఆనందంగా తిరిగి వాళ్ల ఊరు వెళ్ళిపోయారు.

“ఆ ఉమాదేవి దొరికిందా శారదా? ఆవిడ గురించి ఏమన్నా తెలిసిందా?” ఆచూకీ అడిగింది జానకి హఠాత్తుగా ..

“ఆవిడ ఎప్పుడో ఈ ఊరు వదిలి వెళ్ళిపోయి, వేరే ఊళ్ళో వేరే అవతారం ఎత్తి ఉంటుంది. మోసాలు చేసి బతకడానికి అలవాటు పడ్డ వాళ్లకి ఒక ఊరు, ఒక ఇల్లు, ఒక రూపం ఉంటాయా జానకీ!” అంది శారద.

జానక్కి ఉవ్వెత్తున కోపం ముంచుకు వచ్చింది. “ఎంత మారు వేషం వేసినా తెలియదా? మాట తీరో, నడకో ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన గుర్తు ఉండదా.. మన పోలీసులు అంత లక్షణంగా పని చేస్తున్నారు. ఎంత మోసం ! అయినా ఒక ఆడది అయి ఉండీ మోసాలు చేస్తూ బతకడానికి సిగ్గుండక్కర్లా ..”

జానకి ఆవేశం చూసి ఆమెని చల్లబరచే స్వరంతో అంది శారద “మోసాలకి ఆడా, మగా తేడా ఏముందిలే జానకీ.. ఈ రోజుల్లో మోసం చేయడం, దౌర్జన్యం చేయడం, దొంగతనం చేయడం చాలా మామూలు అయింది. కలియుగం కదా.. ఏదో ఒకరోజు పాపం పండుతుంది... పట్టుబడతారు.”

“ఈ లోపల నాలాంటి తెలివితక్కువ వాళ్ళు ఎంతమంది బలి అవుతారో..ఎన్ని జీవితాలు నాశనం అవుతాయో!” అలా అంటున్నప్పుడు జానకి స్వరం దుఖంతో కపించింది.

శారదకి కొంచెం భయం వేసింది.. ఇప్పుడిప్పుడే మామూలు మనిషి అవుతున్న జానకి మళ్ళీ ఆ జ్ఞాపకాల్లోకి వెళ్లిందంటే ప్రమాదం .. అనుకుంటూ టి వి ఆన్ చేయనా ఇప్పుడు మంచి సీరియల్ వస్తుంది అంది.

“సీరియల్ వద్దులే ఉన్న మతి పోతుంది ... ఏదన్నా మంచి పాత సినిమా వస్తుందేమో ఈటివి సినిమా పెట్టు” అంది జానకి.

శారద లేచి రిమోట్ తీసుకుని టి వి ఆన్ చేసింది. జానకి వలిచిన చిక్కుడుకాయలు కవర్ లో వేసి తీసుకుని వెళ్లి ఫ్రిడ్జ్ లో పెట్టి వంటగదిలోకి వెళ్ళింది.

శారద టి వి ఆన్ చేయగానే ఏదో న్యూస్ చానెల్ వచ్చింది. చానెల్ మార్చబోతూ ఏదో చర్చా కార్యక్రమం కనిపించడంతో కొంచెం శ్రద్ధగా చూడసాగింది.

ఇద్దరు సామాజిక కార్యకర్తలు, వారిలో ఒకరు తరచూ వార్తల్లో కనిపించే మహిళా సంఘం అధ్యక్షురాలు, ఒకావిడ ఉద్యమకారిణి , యాంకర్, ఒక లేడీ లాయర్ కూర్చుని ఉన్నారు. యాంకర్ అడుగుతున్నాడు ... "ఇటీవల దేశవ్యాప్తంగా అనేక నగరాల్లో రకరకాల బాబాలు వెలుస్తున్నారు. వాళ్ళంతా అనేక రకాల దోపిడీలు చేస్తూ ముఖ్యంగా మహిళల బలహీనతలని కాష్ చేసుకుంటూ వాళ్ళని తమ మాయలతో, ఇంద్రజాలంతో మోసగిస్తున్నారని మనకి తెలుసు. ఎంత మంది బాబాలు పట్టుబడి వాళ్ళ గుట్టు రట్టయినా ఇంకా ప్రజలు ముఖ్యంగా మహిళలు ఈ బాబాలను నమ్ముతున్నారు. ఒక విధంగా మహిళలే దొంగ బాబాలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు అని అందరూ అంటున్నారు మీరేం చెప్తారు ఈ విషయంలో ".

ఈ ప్రస్తావన జానకి దగ్గర తేకూడదు అనుకున్న శారద ఆ చర్చ వినాలని ఎంత కుతూహలంగా ఉన్నా చానెల్ మార్చేయబోతుండగా జానకి లోపలినించి వేగంగా వచ్చి "ఏంటది.. బాబాల మీద చర్చా..?" అంటూ ఆసక్తిగా చూడడంతో శారద రిమోట్ పక్కన పెట్టేసింది.

"ఉండు స్టవ్ మీద టీ పెట్టాను తెస్తాను" అంటూ జానకి తిరిగి లోపలికి వెళ్లి రెండు కప్పుల్లో టీ పోసుకుని వచ్చింది.

మహిళా సంఘం అధ్యక్షురాలు ఆవేశంగా అంటోంది. "కేవలం స్త్రీలే ఈ బాబాలను పోషిస్తున్నారని అంటే నేనొప్పుకోను. రాజకీయ నాయకులు, సినిమా తారలు, వ్యాపారస్తులు పెంచి పోషించిన తరవాతే మహిళలు బాబాలను నమ్మడం మొదలు పెట్టారు. ఏ రాజకీయ నాయకుడి అండ లేకపోతే ఎకరాలకు ఎకరాలు ప్రభుత్వ స్థలాలు ఆక్రమించి ఆశ్రమాలు కడతారు. ఎవరి అండా లేకపోతే విదేశాల్లోని నేరస్తులతో చేతులు కలిపి స్మగ్లింగ్ , డ్రగ్స్ వ్యాపారాలు ఎలా విస్తరించుకుంటూ పోతారు. గడ్డాలు పెంచి, కాషాయాలు ధరించి మేము మహాత్ములం, మాకు మహిమలున్నాయి అని చెప్పుకోగానే ముందు వాళ్ళని ఆశ్రయించేది ఎవరు? వచ్చే ఎలక్షన్స్ లో మేము గెలుస్తామా? మా పార్టీ అధికారంలోకి వస్తుందా? అని కొందరు, నా సినిమా బాగా ఆడుతుందా? నేను నెంబర్ వన్ హీరో అవుతానా? నేనే నెంబర్ వన్ డైరెక్టర్ అవుతానా? కొందరు.. కొత్త వ్యాపారం మొదలు పెడుతున్నాను అది సజావుగా సాగి పోటీ లేకుండా నా వ్యాపారం అభివృద్ధి చేయాలంటే ఏ పూజ చేయాలి? అని కొందరు బాబాలను దర్శించుకుని ఫలానా బాబా వారి దయవల్ల నాకు మేలు జరిగింది అని ప్రచారం ఇవ్వబట్టే కదా సామాన్యులు నమ్మేది... వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళేది.. మీరు ఎలా మహిళలే బాబాలను పోషిస్తున్నారని ఆరోపిస్తున్నారు"

"మీరన్నది నిజమే. రాజకీయ నాయకుల అండ లేకపోతే ఆధ్యాత్మికత పేరిట ఇన్ని చీకటి వ్యాపారాలు చేయరు. కానీ పేరు, డబ్బు, పలుకుబడి ఉన్నవారు మోసపోయే అవకాశం తక్కువ. కానీ స్త్రీలకు ఇలాంటి బాబాల వలన ప్రమాదం జరుగుతోందని వారి చీకటి వ్యాపారాలలో ఆడపిల్లల బలిదానం అతి ముఖ్యమైనది అన్న వార్తలు చూస్తూ కూడా ఎందుకు స్త్రీలు వెళ్తారు?" రెట్టించాడు యాంకర్.

ఉద్యమకారిణి అందుకుంది. "స్త్రీల కు అనేక సమస్యలు. ఇంటా బయటా వత్తిళ్ళు.. సమస్యలు.. బాధలు, కష్టాలు, కన్నీళ్లు ... ఎవరికీ చెప్పుకోలేక మానసికంగా ఎంతో వేదన అనుభవిస్తుంటారు. భర్తకి ఏదన్నా చెప్పుకోవాలన్నా సమస్య భర్త నుంచే వస్తుంటే ఎవరికీ చెప్పుకుంటారు. ఎంతో మంది భర్తలు భార్యలను ఇంకా బానిసలుగానే చూస్తున్నారు. భార్య అంటే మనసున్న మనిషి అని గుర్తించే మగవాళ్ళు ఎంత మంది ఉన్నారు. పిల్లలు చెప్పిన మాట వినరు. ఇలా అనేక సమస్యలతో మానసికంగా నలిగిపోతూ ఏదో ఉపశమనం లభిస్తుంది అనే ఆశతో స్వామీజీలను, బాబాలను, జ్యోతిష్కులను సంప్రదిస్తారు. అయితే ఇలాంటి వాళ్ళు ఉన్నారు వాళ్ళు మా సమస్య తీరుస్తారు అని మహిళలకు ఎలా తెలుస్తోంది? మీ మీడియా ప్రచారం వల్ల కాదా. తెల్లవారి లేచి టి వి ఆన్ చేస్తే ఒక భక్తి కార్యక్రమం లేదు, ఒక సినిమా లేదు, ఒక సీరియల్ లేదు.. ఆ, పక్కా, ఈ పక్కా, కింద స్క్రోలింగ్ లో ఎంత మంది ఇలాంటి వాళ్ళ గురించి మీరు ప్రచారం చేయడం లేదు. వాళ్ళ

దొంగలని, స్మగ్లర్ లు అని, వాళ్ళంతా మోసగాళ్ళని వార్తల్లో చెప్పేది మీరే, డబ్బు కోసం వాళ్ళ గురించి ప్రచారం చేసేది మీరే.. ఎందుకు చేస్తున్నారు సార్..?"

యాంకర్ నవ్వుతూ " దీన్నేనా మేడం ఉరుమురిమి మంగలం మీద పడింది అని అంటారు" అన్నాడు.

"చూసారా మిమ్మల్ని అంటే మీకెంత కోపం వచ్చిందో" అంది ఆవిడ..

"అబ్బే కోపం లేదు..." అని లాయర్ ని అడిగాడు. "అమ్మా! భారతదేశంలో హిందువులు అటు దేవుడిని, ఇటు ఇప్పుడు మనం చెప్పుకుంటున్నా బాబాలను కూడా ఎక్కువగా నమ్ముతారు ఎందుకంటారు.. అలాగే కొందరు అయ్యప్ప దీక్షలని, కొందరు ఆంజనేయస్వామి దీక్ష అని, కొందరు భవానీ దీక్ష అని ఇలా రక,రకాలుగా దీక్షలు పూని పూజలు చేస్తుంటారు.. ఇవి మూఢనమ్మకాలు కదా.. వీటి గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?"

జానకి ఊపిరి బిగబట్టి ఆవిడ సమాధానం కోసం చూడసాగింది.

"ఇతనికి బుద్ధి లేదు... ఇలాంటి ప్రశ్నలు వేసి మాట వైషమ్యాలను ప్రోత్సహించడం కదా" అంది శారద చికాగ్గా..

"అలా ఎందుకనుకోవాలి? అన్ని మతాల్లోనూ ఏవో కొన్ని మూఢనమ్మకాలు ఉంటాయి. కేవలం హిందూమతంలోనే మూఢనమ్మకాలు నమ్మకాలు ఉండవు.. నేను ఇదివరకు చాలా సార్లు చూసాను టివి లో. మన బాబాల లాగానే కొందరు పాస్టర్లు కూడా అవినీతి కార్యక్రమాలు చేయడం, విదేశాల నుంచి వస్తున్న నిధులు మింగేయడం , అమ్మాయిలను ట్రాప్ చేయడం లాంటివి చేసారని వార్తలు ఎన్నో విన్నాను" అంది జానకి.

ఇంతలో సరిగ్గా అదే విషయం లాయర్ మాట్లాడడం ప్రారంభించడంతో ఇద్దరూ వాదన ఆపి ఆవిడ మాటలు వినసాగారు.

"మీరు చెప్పిన మూఢనమ్మకాలు కేవలం హిందూమతంలోనే ఉన్నాయని అంటే నేను ఒప్పుకోను. మానవ సహజమైన బలహీనతలు అన్ని మతాలవారిలో ఉంటాయి. ఎవరూ కోరికలకు, ఆశలకు దురాశాలకు, ప్రలోభాలకు, అన్నిటికీ మించి విశ్వాసాలకు అతీతులు కారు. కాకపోతే హిందూమతం లో కొంత అధికంగా ఉందని మాత్రం చెప్తాను. అందుకు కారణం ఉంది. మనది భారతదేశం వేదాలు పుట్టిన దేశం, రామాయణ, భారత, భాగవత ఇతిహాసాలు, ఎందరో యోగులు ఈ గడ్డ మీద పుట్టారు..వాల్మీకి , వ్యాసుడు, విశ్వామిత్రుడు, అగస్త్యుడు, వశిష్టుడు వంటి అనేక మంది మహర్షులు నడిచిన భూమి, రామకృష్ణ పరమహంస, స్వామి వివేకానంద లాంటి మహాత్ములు నడయాడిన భూమి.. భారతదేశ జాతీయ జీవనానికి హిందూ ధర్మం ప్రాణంవాయువు. వేదాలు మానవ జీవన శైలిని నిర్దేశించిన శాసనాలు. ఈ దేశంలో అధికశాతం హిందూ ధర్మాన్ని అనుసరించే తరతరాలుగా సాగుతోంది. దేవతలను పూజిస్తాం, యోగులను పూజిస్తాం., చెట్లను, పుట్టలను, పాముని, పశువులని పూజించే సంస్కృతీ మనది. పూజ అంటే ఏమి లేదు. మన మనసులో ఉన్న గౌరవాభిమానాలను, ప్రేమను వ్యక్తపరచే ఒక విధానం. తల్లి,తండ్రులను, గురువులను పూజిస్తాం. ఇది మూఢనమ్మకం అనగలరా! ఇదంతా ఎప్పటినుంచో అనూచానంగా వస్తోంది. ఇందులో ఒకళ్ళు ఎగతాళి చేయడానికి, విమర్శించడానికి ఎవరికీ హక్కులేదు. ఎవరి మతాన్ని వారు గౌరవించుకోవచ్చు, ఎవరి నమ్మకాలను, విశ్వాసాలను ఎవరికీ వారు పాటించవచ్చు.

కానీ ఇతర మతాలను, మత గ్రంధాలను విమర్శించే హక్కు ఎవరికీ లేదు. ఈ మధ్య హిందూ మతాన్ని విమర్శించడం ఫాషన్ అయిపోయింది. మళ్ళీ ఆ విమర్శించే వాళ్ళు పాటించేది హిందూ సంప్రదాయాలనే. ఇది దారుణం కాదా? ఇలాంటప్పుడు తన మతాన్ని తను నిలబెట్టుకునే కర్తవ్యం హిందువుది కాదా? తన ధర్మాన్ని, తన ఆత్మ గౌరవాన్ని కాపాడుకోవలసిన బాధ్యత హిందువులకి లేదా? దీనికి ఉద్యమాలు , విప్లవాలు కాదు కావాల్సింది. ఏది మంచి, ఏది చెడు అని ప్రాక్టికల్ గా తెలియచేయాలన్న ప్రయత్నం.

దేశ అస్తిత్వం కాపాడుకోడం మన ధర్మం. ఇప్పటికే మన దేశం పరాయి వారి చేతుల్లోకి వెళ్ళిపోతోంది. మన ధర్మం, మన సంస్కృతీ, సంప్రదాయాలు హేళనకు గురి అవుతున్నాయి. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో మన హిందూ దేశాన్ని మనదిగా నిలబెట్టుకోడానికి, కాపాడుకోడానికి కృషి చేయాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. మన ధర్మాలు, మన ఇతిహాసాలు ఇతర మతాల వారి దృష్టిలో పుక్కిటి పురాణాలుగా చిత్రించబడుతూ హాస్యాస్పదంగా మారుతున్నాయి. ఈ ఘర్షణలో కొందరు హిందువులు తమ మతం యొక్క గొప్పతనాన్ని చాటడానికి రక,రకాల దీక్షలు చేపడుతున్నారు. యాత్రలు చేస్తున్నారు. ఇది ఒక రకమైన నిశ్శబ్ద పోరాటం. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఇది అవసరం కూడా.

ఇక బాబాలు, స్వామీజీలు విషయానికి వస్తే అది ఒక రకమైన ఎన్నటికీ నయం కాని మానసిక వ్యాధి. నార్మల్ మనిషిగా కాక ఏదో ఒక అసాధారణ పద్ధతిలో జీవించాలన్న కాంక్ష..తను చేస్తున్నది తప్పు అని తెలిసినా ఆ తప్పు చేయడం, అందులో తనకి అండగా, సపోర్ట్ గ మరి కొంతమందిని ఆ తప్పుల సుడిగుండంలో పడేయడం కేవలం హిందూ మతంలోనే జరుగుతున్నది అని అంటే నేను ఒప్పుకోను. మనకి తెలియని నిగూఢమైన రహస్యాలు ఎన్నో భూగర్భాల్లో నిక్షిప్తం అయి ఉన్నాయి. పైకి ప్రజాసేవ అని, మత ప్రవక్తలమని చెబుతూ పేరు గాంచిన వారు ఎందరో చేసిన పాపకార్యాలు ఇటీవల మన సోషల్ మీడియా బయట పెట్టింది. వాటి గురించి ఏమనరేం ఎవరూ. నిజానికి ప్రజలని మోసం చేయడం, సమాజంలో శాంతిని కొల్లగొట్టడం, ప్రజల నమ్మకాలను తమకి అనుకూలంగా వాడుకుని ప్రజలని పిచ్చి వాళ్ళని చేయడం, పూజలు, శాంతులు అంటూ అమాయకులను దోచుకోడం ఇవన్నీ నేరాలే. ఈ నేరాలను నేరాలుగా పరిగణించి అది ఎవరైనా, ఏ మతం వారైనా ఇలాంటి వాళ్లకి శిక్ష వేసేటప్పుడు ఇంకోసారి అలాంటి నీచులను నమ్మకూడదు అన్న రియలైజేషన్ ప్రజల్లో కలిగేలా చేయాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. ప్రభుత్వమే కుల, మత భేదాలు సృష్టిస్తూ, వారి ఓటు బాంక్ కోసం పరమతాల వారికి కొమ్ముకాయడం కన్నా దిగజారుడుతనం ఇంకోటి లేదనే అనిపిస్తుంది. ఇంక సామాన్యుల మాటేమిటి?”

ఆవిడ ఆవేశంతో మాట్లాడుతుంటే యాంకర్ తో సహా అందరూ నిరుత్తరులై ఉండిపోడం చూసిన జానకి ఉత్సాహంగా చప్పట్లు చరిచింది.

“అమ్మా ... ఇప్పుడు లాయర్ గారు చెప్పింది విన్నాం ... దీన్ని బట్టి సమస్య అనేది ప్రధానంగా ఎక్కడి నుంచి మొదలైందో మనకి అర్థం అయింది. దీనికి పరిష్కారం ఏమిటి? ఏం చేస్తే సమాజంలో అన్ని వైపులా చెలరేగుతున్న విషజ్వాలలు చల్లారి సమాజం ఆరోగ్యంగా ఉంటుందో మీరు చెప్తారా?“

ఉద్యమకారిణి అంది “ఈ అంశం పైన ఉద్యమాలు రావాలి.. “

మహిళా సంఘం అధ్యక్షురాలు అంది “అందరూ సంప్రదాయాల మీద తిరుగుబాటు చేయాలి.. ఈ సైన్స్ యుగంలో కూడా ఆచారాలు , సంప్రదాయాలు అంటూ దేవుళ్ళను, బాబాలను, పూజలు, పునస్కారాలు ఇదంతా ఫూలిష్ నెస్..”

లాయర్ నెమ్మదిగా అంది “మళ్ళీ సంప్రదాయాల మీద పడుతున్నారు. ఇప్పటివరకూ చెప్పింది అదే కదా... ఏ సంప్రదాయం ఏం చెప్పింది.. అది మన జీవితానికి ఎంతవరకు ఉపయోగపడుతుంది.. ఈ సమాజానికి ఏది మంచి చేస్తుంది అని ఆలోచించడం విజ్ఞత. చదువు, సంస్కారం , ఆలోచించే మెదడు ఉన్న ప్రతివాళ్ళు మేమేం చేస్తున్నాం? ఎందుకిలా చేస్తున్నాం? అని ఆలోచించి తమ ఆలోచనా దృక్పథంలో, ప్రవర్తనలో, మాటల్లో మార్పులు చేసుకుని పౌరులుగా తమ బాధ్యతని గుర్తెరిగి మసలుకోవాలి. అన్ని సమస్యలు తప్పక సమసిపోతాయి. ముఖ్యంగా నోరు అదుపులో పెట్టుకోవాలి.. ఆత్మస్తుతి, పరనింద హర్షణీయం కాదు.”

“ఎంత బాగా చెప్తోంది ఆవిడ” అంది జానకి అభినందనగా.

“చదువుకున్న మహిళా.. లాయర్ .. ఆవిడ ఒక బాధ్యతగల పౌరురాలిగా ఏం మాట్లాడాలి.. ఎంత మాట్లాడాలి అంతే మాట్లాడింది” అంది శారద.

"కానీ దొంగ వెధవలని కూకటి వేళ్ళతో సహా పెకిలించి పారేయాలి శారదా" అంది జానకి.

"కలుపు మొక్కలు పీకేసినా కొద్దీ మొలుస్తూనే ఉంటాయి.. కాకపోతే ఆరంభంలోనే వాటిని గుర్తించి పీకేస్తుంటే చేలు ఆరోగ్యంగా, పచ్చగా ఉంటాయి. "

శారద మాటలకి అప్రయత్నంగా తలూపుతూ ఏవో ఆలోచనల్లోకి వెళ్ళిపోయింది జానకి.

అప్పటికే సమయం ఐదు దాటుతుంటే "ఇంక వెళ్తాను జానకీ. అనవసరంగా ఆలోచించకు. మనం ఆ పంజరంలో నుంచి బయటపడ్డాం. అయిపోయింది. మిగతాది ప్రభుత్వం బాధ్యత. వస్తా మరి" అంటూ లేచిన శారదకి సరే అని చెప్పి జానకి అలా సోఫాలో నిస్త్రాణగా కూర్చుండిపోయింది.

నిజంగా తను చేసిన పూజలే తనని కాపాడాయా.. లేకుంటే ఒక భయంకరమైన పరిస్థితి నుంచి ఎలా బయట పడగలిగింది! తను ఎలాగో బయటపడింది కానీ అమాయకురాళ్ళు అయిన ఎంత మంది ఆడపిల్లలు ఆ నికృష్టుల గుహలలో చిక్కుకుని ఎన్ని కష్టాలు పడుతున్నారో! వాళ్ళని ఎవరు కాపాడతారు. ఎలా కాపాడతారు. ప్రతి వాళ్ళు మాకెందుకులే అనుకుంటే ఈ సమాజంలో ఉన్న ఇలాంటి చీదపురుగులని ఏరిపారేసేదెవరు:?

జానకి ఆలోచనల్లో ఉండగానే చరిత కాలేజీ నుంచి వచ్చింది. చెప్పులు వదిలి గబగబా జానకి దగ్గరకు వచ్చి ఒడిలో వాలిపోయి వెక్కి, వెక్కి ఏడవసాగింది.

జానకి కంగారుగా అడిగింది "ఏమైంది తల్లి ... ఎందుకేడుస్తున్నావు? ఏం జరిగింది?"

"అమ్మా... మరి, మరి .." మాటలు పెగలక మళ్ళీ వెక్కిళ్ళు పెట్టసాగింది..

జానక్కి కంగారు ఎక్కువైంది. కూతురిని బలవంతంగా లేవదీసి "చెప్పమ్మా ఏం జరిగింది.. చెప్పకుండా ఏడిస్తే ఎలా" అంది.

"నా క్లాస్ మేట్ అవంతి. అవంతి కనిపించడం లేదు. ఎటు వెళ్లిందో తెలియడం లేదు " బావురుమంది చరిత.

జానకి ఆ మాటకి మ్రాన్పడిపోయింది. కొన్ని క్షణాలు మాటరాక శిలలా ఉండిపోయి మెల్లగా గొంతు పగలదీసుకుని అడిగింది ఎవరు చెప్పారు...

" నాలుగు రోజుల నుంచి కాలేజి కి రావడం లేదమ్మా. జ్వరం ఏదన్నా వచ్చిందేమో అని మేము కూడా పట్టించుకోలేదు. ఇవాళ వాళ్ళ నాన్న మా కాలేజ్ కి వచ్చి మమ్మల్ని అడిగారు అవంతి కాలేజ్ కి వచ్చిందా అని. మేము ఆశ్చర్యపోయి అదేంటి ... నాలుగు రోజుల నుంచి రావడం లేదుకదా? అన్నాము.

ఆయన పాపం ఏడుపు ఎంతగానో ఆపుకోడానికి ట్రై చేసారు కానీ, ఆపుకోలేకపోయారు. నాలుగు రోజుల క్రితం వాళ్ళమ్మ దాన్ని కొట్టారుట ... దాంతో బాగా జ్వరం వచ్చిందిట.. నిన్న మధ్యాహ్నం నుంచి కనిపించడం లేదుట.. ఇంట్లో తన గదిలో పడుకుందేమో అని ఎవరూ పట్టించుకోలేదుట. సాయంత్రం అంకుల్ ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికి త్వరగా వెళ్ళారుట .. వెళ్ళగానే అవంతి జ్వరం తగ్గిందా అని చూడడానికి గదిలోకి వెళ్ళారుట.. గదిలో కనిపించలేదుట.. ఆంటీని అడిగితే గదిలోనే ఉందికదా ... పడుకుంది అన్నారుట. ఇల్లంతా వెతికినా కనిపించలేదుట. రాత్రి కూడా చూసారుట. ఉదయం మా కాలేజ్ కి వచ్చారు అంకుల్ ...." వెక్కి, వెక్కి ఏడుస్తూ చెప్పింది చరిత.

"అదేంటే ...ఇంట్లో పిల్ల వాళ్ళమ్మకి తెలియకుండా ఎక్కడికి వెళ్తుంది? వెళ్ళేటప్పుడు ఆవిడ చూడదా?"

"ఆవిడ అవంతి పడుకుంది కదా అని మధ్యాహ్నం ఏదో షాపింగ్ కి వెళ్ళిందిటమ్మా"

"చోద్యంగా ఉంది. రాగానే అయినా చూసుకోవద్దూ ఆవిడ? పైగా జ్వరం వచ్చిన పిల్ల.. అలా ఎలా ఊరుకుంది. అయినా అసలు ఎందుకు కొట్టిందిట? ఎదిగిన ఆడపిల్లను కొట్టడం ఏంటి? ఆవిడకి మతిపోయిందా?"

"వాళ్ళమ్మ మంచిది కాదు. రాక్షసి... వాళ్ళ నాన్నని కూడా టార్చర్ పెడుతుందని మాకు ఇదివరకు చాలాసార్లు చెప్పింది అవంతి. మేము నమ్మలేదు. పాపం దానికి చెప్పుకోడానికి కూడా ఎవరూ లేకుండా మేమే దాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసాము. అది ఏం చెప్పబోయినా వినేవాళ్ళం కాదు. చాలా తప్పు చేసాం" రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని ఏడవసాగింది చరిత.

జానక్కి జాలేసింది. చరితను గుండెలకు హత్తుకుని ఓదారుస్తూ "ఏడవకు తల్లి. నాన్న రానీ చెప్దాము. అంకుల్ దగ్గరకు పంపిద్దాము ఏదన్నా సాయం కావాలంటే చేస్తారు నాన్న సరేనా బాధపడకు. ఎక్కడికీ వెళ్ళదులే. వస్తుంది " అంది.

"నాకు భయంగా ఉందమ్మా. పాపం అది చాలా ఇన్నోసెంట్. ఏమి తెలియదు.. "

"ఏం కాదు నా మాట విను లే లేచి వెళ్ళి మొహం కడుక్కో.." బలవంతంగా లేవ దీసింది జానకి.

ఆవిడ బలవంతం మీద లేచి మొహం కడుక్కుని వచ్చింది చరిత.

ఆ పిల్లకు ధైర్యం చెప్పిందే కానీ, జానకి మనసులో భయం చీకటిలా ముసురుకుంది.

ఎక్కడికి వెళ్ళి ఉంటుంది. ఏ అమ్మమ్మ గారింటికో, మేనవావ ఇంటికో వెళ్ళి ఉండకూడదా!?

లేక ఇంట్లోనే ఎక్కడన్నా దాక్కుందా?

వాళ్ళిల్లు పాలెస్ కాదుగా ఎక్కడ దాక్కుంటుంది!

మరి ఎక్కడికి వెళ్ళింది.. అయినా ఆవిడ ఆ పిల్ల ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయేంత హింసించి ఉంటుందా.. సొంత తల్లి కాదా... కొంపదీసి సవతి తల్లి కాదు కదా..

చరిత మొహం కడుక్కుని వచ్చేసరికి లేచి వెళ్ళి ఆ పిల్లకి మిక్స్చర్ పెట్టింది.

"వద్దమ్మా" అంది చరిత..

"తిను తల్లి.. నువ్వు తిండి మానేస్తే వస్తుందా?"బలవంతం చేసింది జానకి.

తల్లి తృప్తి కోసం కెలికింది కానీ తినలేకపోయింది చరిత.

అవంతి అమాయకమైన మొహం కళ్ళ ముందు కనిపిస్తోంది. పాపం దానికి అన్ని కష్టాలున్నాయని వాళ్ళ నాన్న చెప్పిందాకా తెలియలేదు. రోజూ ఏదో చెప్పడానికి పక్కన వచ్చి కూర్చోగానే డిస్టర్బ్ చేస్తోందని సీటు మారేది తను. ఎంత హర్ట్ అయి ఉంటుందో...

ఎలా ఇప్పుడు ? ఎక్కడికి వెళ్ళిందో...అసలే జ్వరం ... సరిగా తిండి కూడా తినలేదు అని చెప్పరు అంకుల్ ... నీరసంతో ఎక్కడన్నా పడిపోయి ఉంటుందా.. ఏదన్నా యాక్సిడెంట్ అయి ఉంటుందా! దేవుడా మా అవంతి క్షేమంగా ఇంటికి రావాలి... సారీ దేవుడా నేను దాన్ని బాధ పెట్టాను సారీ ..

ఉబికి, ఉబికి దుఖం రాసాగింది.

బయట బండి ఆగిన చప్పుడు కావడంతో గుబుక్కున లేచి లోపలికి వస్తున్న భాస్కర్ దగ్గరకు పరిగెత్తుకుని వెళ్ళింది.

తన గుండెల మీద వాలిపోయి బావురుమన్న చరితను చూసి కంగారుగా అడిగాడు ఏమైంది ... ఎందుకేడుస్తున్నావు?

జానకి జరిగిన విషయం చెప్పింది.

అంతా విన్న భాస్కర్ " అరెరే ... పాపం... పద వాళ్ళింటికి వెళ్దాం" అన్నాడు చరిత కన్నీళ్లు తుడుస్తూ.

"కాలేజ్ నుంచి వచ్చిన దగ్గర నుంచి ఒకటే ఏడుపు ..." అంది జానకి.

"ఏడవకు తల్లి... నీకు వాళ్ళిల్లు తెలుసా?" అడిగాడు.

తెలుసన్నట్టు తల ఊపింది.

“పద వెడదాం “ అన్నాడు.

“ఉండండి కాఫీ ఇస్తాను తాగి వెళ్ళండి.. నేను కూడా వస్తాను” అంది జానకి.

సరే అంటూ వాష్ వేసిన్ దగ్గరకు వెళ్లి మొహం కడుక్కున్నాడు భాస్కర్.

సరిగా పది నిమిషాల్లో ముగ్గురూ అవంతి ఇంటివైపు బయలుదేరారు.

వాళ్ళు వెళ్లేసరికి మూసి ఉన్న ఫ్లాట్ తలుపుల వెనకనుంచి బిగ్గరగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. కొన్ని క్షణాలు విన్నాక కానీ అర్ధం కాలేదు లోపల ఏదో ఘర్షణ జరుగుతోందని. కాలింగ్ బెల్ కొట్టబోయి ఆగిపోయాడు భాస్కర్.

చరిత నెమ్మదిగా అంది “అవంతి వాళ్ళ అమ్మ ఎప్పుడూ గొడవ పడుతూనే ఉంటుంది.. ఫర్వాలేదు బెల్ కొట్టు నాన్నా ..”

“బాగుండదేమో రాంగ్ టైం లో వచ్చాము” అన్నాడు .

“ఏం కాదులే” అంది చరిత.

“కొట్టండి కనీసం ఎవరో వచ్చారని గొడవన్నా ఆపుతారు” అంది జానకి.

భాస్కర్ బెల్ నొక్కాడు. ఒక్కసారి లోపల నిశ్శబ్దం అలుముకున్నట్టుగా శబ్దం రాలేదు.

రెండు నిమిషాల తరవాత తలుపు తెరుచుకుంది. సుధాకర్ వచ్చిన వాళ్ళు ఎవరా అన్నట్టు భ్రుకుటి ముడి వేసాడు .. చరిత అతని ముందుకు నడిచి “అంకుల్ మా డాడీ , మమ్మీ” అంది .

“ఓ సారీ, సారీ రండి” అంటూ పక్కకి తొలిగాడు.

“సారీ ... చరిత చెప్పింది... పాప ....” అంటూ మాట్లాడబోతున్న భాస్కర్ మాటకి మధ్యలో అడ్డువస్తూ సుధాకర్ అన్నాడు.. “అదే తెలియక టెన్షన్ గా ఉన్నాను సార్.. పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాను.. టివి లో కూడా స్క్రోలింగ్ వేయించాలని అనుకుంటున్నా..”

“ ఎప్పుడు వెళ్ళింది?” అడిగాడు భాస్కర్.

“నిన్న మధ్యాహ్నం నుంచి కనిపించడంలేదు.. “

జాహ్నవి లోపలినుంచి విసురుగా వచ్చి అంది “మీరంతా వచ్చి పరామర్శించడానికి నా కూతురు చచ్చిపోలేదండి ... బతికే ఉంది.. “

ఒక్కసారిగా అందరూ ఉలిక్కిపడ్డారు ఆ మాటలకి.

ముందుగా తేరుకున్న సుధాకర్ తీవ్రంగా అన్నాడు “నీకు ఈ జన్మకి బుద్ధి రాదా? ఛీ.. నన్ను పశువుని చేస్తున్నావు.. “

జాహ్నవి మళ్ళీ అదే తీవ్రత తో ఏదో అనబోతుంటే గబుక్కున జానకి ఆమెని చేయి పట్టుకుని లోపలికి లాక్కు వెళ్ళింది.

జాహ్నవి విసురుగా విడిపించుకుని “దీనికంతటికీ ఆయనే కారణం ... నా మీద దాని మనసులో విషం కక్కాడు. అందుకే దానికి నేనంటే లెక్క లేకుండా అయింది. నోటికి ఎంత వస్తే అంత మాట్లాడుతుందా.. నన్ను పట్టుకుని నువ్వు చచ్చిపో అంది మీకు తెలుసా?“ అంది.

“ఎవరు కారణం, ఏంటి కారణం అనేవి తరవాత సావకాశంగా చర్చించుకోవచ్చు. ముందు కర్తవ్యం ఆలోచించండి” అంది.

“ఆలోచించడానికి ఏం ఉంది పేపర్ కి ఎక్కి, మీడియాకి వెళ్లి బతుకులు బయటపడేసుకోడం తప్ప” అంది కసిగా.

జానక్కి అసహ్యం వేసింది. మూర్ఖురాలు ఈవిడ అనుకుంది.

భాస్కర్ స్వరం వినిపించింది. “జానకీ మేము బయటకు వెళ్తున్నాం, నేను వచ్చాక మనం ఇంటికి వెడదాం . అందాకా నువ్వు, చరిత ఇక్కడే ఉండండి.”

అలాగే అంది జానకి.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)